

JESOUS AHATONHIA

't Was in de maan die winter heet --geen vogel die nog zong-- dat
 Ma- ni- toe, de gro- te Geest, zijn en- gel- ko- ren zond. Bij 't licht ver-bleek- te
 el- ke ster, en ja- gers hoor- den wijd en ver. Ge- bo- ren is uw Heer,
 Je- zus uw Heer, in ex- cel- sis glo- ri- a.

Een arme hut van berkenbast,
 daar lag het koningskind.
 "Een kind gehuld in dierenvel,
 zó is 't dat gij hem vindt!"
 En bij de komst der jagers: hoor,
 hoe hel en blij het engelkoor. Refr.

De eerste maan in wintertijd
 is niet zo licht en rond
 als 't lichten van de stralenkrans
 die om het Kindje stond.
 De opperhoofden komen aan
 en bieden knielend pelzen aan. Refr.

O kindren van het vrije woud,
 zonen van Manitoe,
 aanschouw de Heer van het heelal.
 God zond Hem naar u toe.
 Komt knielt aanbeddend voor het Kind,
 waar gij uw vrede en blijdschap vindt.
 Refrein

(Dit lied werd -- met Indiaanse woorden -- gecreërd door een Franse zendeling onder de Indianen. Zijn naam was Jean de Brébeuf. Hij wilde het kerstverhaal op die manier in de leefwereld van de Indianen overbrengen, zodat ze het beter zouden begrijpen. Jean de Brébeuf was heel geliefd bij 'zijn' Indianen, en is de marteldood voor hen gestorven toen hij bij een oorlog met een andere stam gevangen werd genomen. Het mooie lied is blijven bestaan en later vertaald in het Frans en Engels, en nu dus in het Nederlands.)